Професор Ралф Вајлд, стручњак за међународно право на лондонском Јуниверзити колеџу, каже за ВВС да одлука Међународног суда правде у овом случају, иако је само саветодавне природе, може да има утицаја на неке друге околности у којима је обавезујућа примена закона обавезна.

Професор Вајлд је сагласан са оценом да ће ток и исход расправе широм света будно пратити они који размишљају о самоопредељењу и независности: Каталонци у Шпанији, Тамили на Шри Ланки, а можда и Мађари у Словачкој:

"Становници Косова су у тренутку проглашења независности били у положају у којем нису трпели од флагрантног кршења права на унутрашње самоопредељење односно на промену владе унутар саме територије. Самим тим они не спадају у ону категорију која би, по мишљењу неких, могла да у облику крајње мере досегне право на спољно самоопредељење. Другим речима на сецесију, односно формирање сопствене државе."

Иако би процес пред Међународним судом правде требало да буде чисто правне природе, неумитно се намеће питање могућег политичког притиска којем би можда могле да буду изложене судије највишег суда Уједињених нација.

Посебно због разлике у мишљењима која је поводом једностраног проглашења Косова присутна широм света, истиче саговорник ВВС-ја:

"Ово саветодавно мишљење ни у ком случају није и јединствено. Бројна и веома важна питања посебно она која су се тицала деколонизације нашла су се пред овим судом. Не тако давно суд се изјашњавао и о правној утемељености употребе војне силе као и о легалности подизања бетонске баријере коју је Израел изградио на окупираним палестинским територијама. Лично сумњам да ће се судије и суд овог пута наћи под ишта већим притиском него што су то били током протеклих година."

Упркос нескривеног оптимизма да ће мишљење Међународног суда о легалности једностраног проглашења независности Косова ићи њима у прилог, у Приштини ипак страхују да би, дође ли из било ког разлога до супротног исхода и непризнавања

независности, то могло да утиче на изворе инвестирања на које на Косову итекако рачунају.

Другим речима, да би неизвесност око статуса територије могла да застраши потенцијалне инвеститоре.

За професора Ралфа Вајлда то не би требало да представља озбиљнији проблем:

"Постоји низ преседана који обухватају неуобичајене аранжмане по којима су ентитети који не поседују државност нити су чланови Уједињених нација више или мање били у стању да пронађу начине за функционисање у свету суверених држава. Очигледан пример за то би био Тајван. Тајван је економски успешан ентитет упркос томе што и власти Тајвана и Кине тврде да су иста држава. Тајван је због тога морао да пронађе начин да функционише у свету и то му је с приличним успехом пошло за руком. То би могао да буде случај и са Косовом које би могло да искористи подршку држава, попут Британије и САД, које су одлучиле да му признају државност."

(BBC)